220. ПОМИЛОВАЊЕ

(На глас бр. 25. 41. 75. 145. и 227.)





- 2. Гњев сам ја само заслужио, А милост мени даде Бог, Он ме ј' са Собом помирио, Опрао крвљу Сина Свог; Како то дође? зашто би? Милост ми, Боже, даде Ти! :,:
- 3. То Ти ја морам признат', Боже: То сваком морам казат' ја, Поносно срце моје беше, Ал' с' јави Твоја доброта. Благослов то је и милост, Ја Ти захвалит' не знам дост'! :,:
- 4. Помилован сам, па ћу за то Вечну Ти, Боже, хвалу слат', У то ћу Ти се име молит', У то Ти име вероват', На то ћу трпит', у нужди: И на то с' надат при смрти. :,:
- 5. Богат си, Боже, Ти милошћу, Милост ми не одузми Ти, Кроз смрт Господа, Спаса мога Води ме слабог к' Себи Ти: Вечно ћу с' тог' се радоват' И ја и са мном сваки брат! :,:
- 6. Даруј и мени срце благо, Да с' бедном умем сажалит', - Ти ме научи, о Исусе, И душманина мог' љубит'. Крв и смрт Твоја приправи: За све грешнике милости! :,: